

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Domini CCCC.XL. perueniens vsque ad D.XVIII. inchoatur
ab Imperio Justini senioris: complectitur Annos LXXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Sanctissimo Ac Beatissimo Patri Et D. N. Clementi VIII. Pontifici Maximo
Cæsar Baronivs Congregationis Oratorij Presbyter sempiternam
felicitatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14573

SANCTISSIMO AC
BEATISSIMO PATRI
ET D. N. CLEMENTI VIII.
PONTIFICI MAXIMO.

CÆSAR BARONIVS CONGREGATIONIS
Oratorij Presbyter sempiternam felicitatem.

Quam sacra tractantur, beatissime Pater, haud satis esse cui-
libet homini, præstantissimi licet ingenij, proprijs niti viri-
bus, certo illo declaratur exemplo, dum ad mechanica
etiam elaboranda, fabro, etsi rerum diuini cultus opifici,
tanta hæc diuinitus esse impertita, Moyses affirmat: Im-
pleuit, inquit, Beseleel Dominus Spiritu Dei, sapientia &
intelligentia, scientia & omni doctrina ad excogitandum
& faciendum opus in auro, argento, & ære, sculpendisque lapidibus, & opere
carpentario: quicquid fabre adinueniri potest, dedit in corde eius sed & adie-
cit^b, vt ita diuino Spiritu benè confectum opus, non antè sacro esset vsui man-
cipandum, quàm ab ipso Moysè fuisset cognitum & benedictum. Quæ quidem
omnia cum ipsi, qui licet Deo sacrandæ, fabrilis tamen tractabatur, diuinitus dari
decuerit: quanto eadem maiori cumulo expectenda erunt ab eo, cui elucidan-
dæ rerum Ecclesiasticarum veritatis onus incumbit: nempe vt spiritu verita-
tis semper afflatus, veritate vndique constans opus absoluat, atque illud ipsum
demum antequam publicè edat, ipsi, qui Ecclesiæ præest, vniuersali Pontifici
offerat cognoscendum atque benedicendum.

Huius autem vetustissimi Ecclesiæ moris, & ab Apostolis ipsis egressæ tradi-
tionis pleraque manent ubique impressa vestigia, in primisque Doctoris Gen-
tium, magnifica illa quidem: Etenim vt acceptum diuinitus (quod ipse testa-
tur) Euangelium vniuersæ probaretur Ecclesiæ, ne in vacuum cucurrisset; ad
hoc ipsum vt cognosceretur à Petro, Hierosolymam venit, atque apud eum die-
bus quindecim mansit. Cuius Apostolici instituti memores qui post Aposto-
los vixerunt in Ecclesia sacrarum rerum scriptores, quos elucubrabant com-
mentarios, eosdem cognoscendos ac comprobandos mittere consueuisse ad
Ecclesiæ Romanæ Pontificem, præter alia quæ præcesserunt exempla, præsens
tomus id indicat, factum à SS. Turibio Episcopo Asturciensi, ac Cæsario Are-
latensi, in super ab Honorato atque Gennadio Massiliensibus: quæ enim isti ad-
uersus Priscillianistas siue Pelagianos hæreticos conscripsere, eadem ad Leo-
nem Magnum, eiusque successores Felicem atque Gelasium probanda misere.
Sed cum vnus idemque mos esset vniuersæ Ecclesiæ, quod Occidentales fecisse
diximus, id ipsum eodem tempore ab Orientalibus præstitum, certum est: etenim

630
101
102
SVII
B

primariae totius Orientis Ecclesiae Orthodoxus Antistes (Ioannem dico Alexandrinum Episcopum) elaboratum à se aduersus Pelagianos Apologeticum examinandum illum misit ad Gelasium Romanum Pontificem: Qui Apostolica, qua caeteris omnibus in Ecclesia Catholica emineret auctoritate, non adhuc de uiuentium tantum scriptis iudicium protulit, sed Pontificia maiestate arbiter sedens, quotquot ab Apostolorum temporibus edita essent de Christiana religione volumina, ad censuram Ecclesiasticam reuocauit; eaque cuncta exacte peruestigans, acute disquirens, atque examinans accurate, tanquam os Domini, mundum segregauit ab immundo, & pretiosum separauit à uili; tanta sibi iure uendicans legitimus Christi Vicarius, clauis Dauidis certus haeres: Cui Catholicae ueritati qui aduersatur, Dei ordinationi resistit; dispergereque conuincitur, qui cum illo non colligit; sed & tanquam fur arguitur atque latro, qui aliunde & non per ostium intrat, ab eo duntaxat aperiendum: qui scientiae clauem haereditario iure possedit.

His ego admonitus, Sanctissime Pater, in primis quo debiliores sentio mei ingenij esse vires, eò enixius semper studui diuinum auxilium implorare, ut quae Deus sponte rerum sacrarum fabro concessit, eadem rerum Ecclesiasticarum scriptori exposcenti non denegat: inde uero summo labore partas meas omnes lucubrationes (qualescunque illae sint) antequam edantur, more maiorum, Romanae Ecclesiae censurae seuerissime subijcere consueui; easdemque probatas, Apostolica benedictione ueluti diuino quodam sigillo consignandas offerre, ut duplici munimento securae, nullo unquam possint aduersantium labefactari conatu; cum certum sit, nulla uiuentium, vel imbrum impetu disijci posse aedificium illud, quod constat supra firmam petram habere solidum fundamentum.

Accipe igitur, post quartum & quintum, adhuc sextum hunc Annalium to-
mum, quem tua auctoritate cognitum atque probatum, Pontificia benedictione locupletes. Ex eo quidem in ærumnosis his atque deploratis temporibus, quibus sacra Ecclesia immensis motibus iugiter agitur atque concutitur, haud mediocrem consolationem diuinae prouidentiae, quae suam Ecclesiam moderatur, haurire possis, cum ista deploratissima tempora repraesentet, quibus inter alia illud etiam accidit infelicissimum, quod nullus omnino toto orbe Christiano Catholicus Princeps extaret, sed cuncti Reges & Imperatores haeresibus teneretur impliciti, & cum Italia, ipsa Roma, Romanaque Ecclesia sub Gothico & Arianogladio ingemiscerent: quando ex insperato suscitatur sibi Deus hominem secundum cor suum instar Dauid, seruum fidelem, Regem Francorum, religionis Catholicae professorem atque acerrimum defensorem, Christianissimum Clodoueam: Qui Gethilium superstitione conuersus, illud ipsum quod accepit ab Ecclesia Catholica Euangelium, in Francos omnes qui aderant, & in posteros feliciter propagauit; atque demum proximè moriturus, insigni pietatis exemplo, ipsum quod sciret unicum esse totius Ecclesiae visibile caput, corona regia redimiuit, mittens ad Apostolorum Principis Petri Confessionem per suasionem S. Remigij Francorum apostoli coronam auream gemmis ornatam. Dona uero Regum non solum pretiosa, sed mystica quoque esse solere, testificatione etiam Euangelica admonemur: cuiusmodi Clodouei fuisse munus, euenta probatur: eo enim obsequio uisus est dans coronam, oppignorasse regnum ipsum in Ec-

clesiae

clēsīe Rōmānāe p̄sidiū (coronam enim illam, regnū nominatam fuisse, qui res gestas Francorum sunt profecuti, testantur) eoq; munere illud Deo dicare voluisse, atque perpetuū stabilire: dum enim supra petram, Petriq̄e Confessionem regni coronam posuit, regnū suū stabili fundamento firmavit, vtrūq; multiplices exitus declararunt. Etenim collapsis, euerſisque penitus ceteris barbaris qui inuaserunt Romanū Imperiū, Gothis, V Vandalis, Sueuis, Alanis, Erulis, Hunnis, & Longobardis, sola corona Francorum Apostolica protectione secūra, constans, firmāq; permansit, maioribus in dies accessionibus aucta atque splendoribus illustrata; tunc tantūm vīſa nutare, obscurari, & in vltimum discrimen adduci, cū ab hæretica labefactata perfidia, Apostolico est p̄sidio destituta: Inde dumtaxat (serō licet iisdem intelligentibus Francis) ipsa consecutura remedium, si eò, vnde excidit, reuocetur, ad ipsam videlicet immobilem petram, Apostolicāq; Confessionem, atque denuò super illius capitis verticem honorificè collocetur, vbi primū à primo Christianissimo Rege Francorum posita mira claritudine semper toto terrarum Orberefulsit.

Hinc
mar. in
vita S.
Remigij.

ORV
IV
I.

Id vnum cū optent Catholici omnes, petantq; Fideles, ad idq; semper suspiret & anhelet mœrēs in cinere sedens omni destituta solatio Ecclesia Gallicana: tu ipse, Beatissime Pater, assiduis à Deo precibus v̄hementiūs poscis, exposcisq; potentiūs indefinentibus lacrymis, atque efflagitas repetitis quotidie sacrificijs, immenso rursum Francos dolore parturiens, donec, vt prius, efformetur Christus in eis. Annuat v̄tis DEVS, & ex optato placatus asp̄ret, vt quod omnes cupiunt, alterum tibi excuset Clodq; eū, cuius ope diu depressum confurgat Francorum regnū, & vt olim, florentissimū rursum appareat: sicq; meliorum vicissitudine rerum, secundū p̄dictionem illam Prophetica^m, pro cinere coronam accipias, oleum gaudij pro luctu, pro spiritu mœroris pallium laudis: vt rursum vocentur in cofortes iustitiæ, plantatio Domini ad glorificandum: ædifices deserta à sæculo, erigas ruinas antiquas, ciuitates dissipatas instaures: & qui alieni facti erant, reuersi consistant, tecumq; pascant gregem tuum: Has tantas seorū afferat à Deo p̄standas benedictiones, qui modo Sanctitati tuæ tomus iste benedicens offertur: vt lateris in Domino, viuasq; feliciter semper Catholice Ecclesie profuturus.

Isa. 61.

